

udkastet, paa det Nøieste stemmer med, hvad der var Tanken i det oprindeligt forelagte Lovudkast, og dette blev ogsaa dengang anerkjendt her i Salen. Ikke bestomindre reiste der sig dengang en meget bestemt Modstand, og det ikke mindst fra den daværende ærede Ordførers Side imod en saadan Bestemmelse. Den juridiske Strid vil jeg nødbigt føre videre. Jeg havde ogsaa haabet, at den ærede Landsthingsmand særligt vilde have paastjønnet dette, da jeg dog forrige Gang, da jeg havde Ordet, ikke mødte en Øtring af ham, som jeg maa ansee for fuldstændigt urigtig, nemlig den, at det allerede nu skulde være en Bevillings sag, om en Sandflugtsstrækning maa stilles fra vedkommende Eiendom. Det kan blive en Bevillings sag, forsaavidt en Udstykning overhovedet kun kan ske ved Bevilling, men der gælder ingen særlige Regler for Udstykning af Sandflugtsstrækninger mere end for Udstykning af andre Jorder. Hvis en saadan Udsondring af en Sandflugtsstrækning til selvstændig Eiendom altsaa kan ske uden Bevilling, fordi Hovedparcellen beholder den befalede Størrelse, eller fordi den kun indeholder en Omlægning paa et samlet Gods, saa gælder ingenlunde den af den ærede Landsthingsmand opstillede Regel, at en saadan Udstykning skal bevilges af det Offentlige. Jeg paastaar, at det er en Ret for enhver Enkelt, at kunne udstykke sin Eiendom indenfor de Grændser, som Lovgivningen har sat.

Lehmann: Det er meget rigtigt af den ærede Minister, at han ikke vil indlade sig i en Strid med mig om det juridiske Spørgsmaal. Med Hensyn til det af ham nu sidst Anførte skal jeg kun bemærke, at hans Forsætning aldrig vil kunne indtræde; thi blandt Lovens Forstrifter for Udstykning findes ogsaa den, at den frastilte Parcel skal have en vis Bonitering, hvilket aldrig vil kunne være Tilfældet med nogen enkelt Stump af en Sandflugtsstrækning, og en Udstykning af den vil altsaa kun kunne ske ad Bevillingsveien. At jeg skulde mene, at dette Forhold var underkastet en særlig Bevillingsmyndighed, derom have mine Udtalelser ikke baaret Spor.

Indenrigsministeren: Det gjør mig ondt at maatte erindre den ærede Landsthingsmand om, at det Spørgsmaal, om der hester Hartkorn paa en Sandflugtsstrækning eller ikke, er et af de Spørgsmaal, der ogsaa var for forrige Gang, og at jeg allerede den Gang oplyste den ærede Landsthingsmand om, at der i Virkeligheden hester Hartkorn paa Sandflugtsstrækningerne, ikke paa de enkelte Sandflugtsbjerger, men paa Sandflugtsstrækningerne i deres Heelhed.

H. C. Nielsen: Jeg er ganske enig med den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Lehmann) deri, at det er principielt rigtigt, at Ledelsen af Arbejdet overlades til Communerne; men det var med Hensyn til det praktiske Resultat, der dog er det, som skal være Formålet for vort Arbejde, jeg sagde, at jeg kunde ansee det for rigtigere, at Kommunen kun fattes i et saadant Forhold til Klitarbejdere, at Ledelsen af dem lagdes mere i Overklitfogdens Haand. Hvad man kan vente sig af Overklitfogderne eller af Sandflugtscommisfaires, kan jeg ikke godt sige; men naar man vilde fordrer, at Sandflugtscommisfairesne skulde være saaledes situerede, at de kunde henvende deres hele Tid og Flid paa dette deres Hverv, saa vilde der efter min Mening kunne udrettes det Fornødne, hvorimod dette neppe vil kunne ske, naar det skal være Commisfairesne tilladt at boe fjernt fra den Kreds, som skal være Gjenstand for deres Tilsyn. Det vil saaledes komme an paa Noget, som ikke godt kan fastsættes ved Lov, om Sandflugtscommisfairesne kunne fyldestgjøre deres Hverv, og om een Overklitfoged kan være nok for et Amt, hvad jeg troer i Reglen vil være Tilfældet.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 52 St.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indtrævedes til Søndag Middag Kl. 12.